

Bed de af Ministrene stillede, i nærværende Betænkning angivne Vædringsforslag forlanges yderligere et Beløb af 624,154 Kr. 40 Ø., hvoraf 233,908 Kr. 90 Ø. søges som Gjenbevilling og 340,245 Kr. 50 Ø. som Nybevilling.

I Anledning af, at der er begjært en saa betydelig Sum som Gjenbevilling, kan Udvalgets Flertal (Berg, Bojsen, Bønsløkke, Dam, Holstein, Jensen (Aarhus Amts 3die Valgtreds), Madsen, A. Nielsen, Th. Nielsen, Lange og Tauber) ikke tilbageholde den almindelige Bemærkning, at, da det paagjældende Finantsaar (1875—76) ikke har frembudt særegne Hindringer for Virksomheden paa de forskjellige Administrationsomraader, synes denne Omstændighed at tyde paa, enten at Regjeringen i sin Tid har søgt og erholdt bevilget større Beløb, end Statshusholdningens Lær krævede, eller at Administrationen har undladt at anvende den tilstrækkelige Energi i Retning af en betimelig Anvendelse af de givne Bevillinger. Hvad enten det er Dette eller Hint eller begge Dele i Forening, der bærer Skylden, maa den nævnte Omstændighed anses for lige uheldig. Man maa kunne forvente, at Regjeringen ikke søger Bevilling til Andet og Mere, end den efter omhyggelig Overveielse anser for nødvendigt eller nyttigt at faae udført i det vedkommende Finantsaar, og, naar Bevillingen da er givet, bør man kunne kræve, at det paagjældende Ministerium drager Omsorg for Bevillingens betimelige Anvendelse efter Diemedet. So næriere disse Regler fulgtes, desto mindre vilde Regjeringen under sædvanlige Forhold have det nødtigt at søge Gjenbevilling.

Ødet Udvalgets Flertal formener ved disse Bemærkninger at have taget et Forbehold med Hensyn til fremtidige Udvalgs Stilling til Forslag om Gjenbevillinger, skal man efter den hidtil fulgte Sædvane ikke modsætte sig de paa nærværende Lovforslag attraaede Gjenbevillinger.

§ 2.

(Finantslovens § 2.)

2) Til Post 2. Skrivelse af 28de December 1876 fra Finantsministeren:

„Bed det i indeværende Aar afholdte Bygningsfyn over Hovedgaarden „Trollesminde“ paalagdes det Forpagteren at foretage en Iskandsættelse af den søndre Gavls paa Faarehuset. Efterat Forpagteren havde paabegyndt dette Reparationsarbejde, er en Bjælke under Forsøget paa at affixe samme knækket, hvorved Loftet er sunket sammen og den nævnte Gavls aldeles forskubbet, saa at Forpagteren har maattet affixe Bygningen og spærre Udgangen til samme, da Gavlen truer med at styrte sammen. Det bliver under disse Omstændigheder nødvendigt, at Gavlen, saa snart ste kan, helt nedbrydes og paany opmures fra Grunden af, hvorhos en Bjælke maa fornyes og en Drager indlægges.

Det saaledes Paserede finder efter det Foreliggende sin Forklaring i, at den omhandlede Bygning er en gammel Bindingsværksbygning, der alt ved Overleveringen var i medtagen Stand; og da det efter den gjældende Forpagtningskontrakt paahviler Statskassen som Eier „at besørge og bekoste en paa Grund af ulykkelig Tilfælde eller Ælde nødvendigbleven Ombygning af en af Bygningerne eller enkelte Jag af samme“, maa Ministeriet være af den Formening, at det i nærværende Tilfælde maa være Statskassens Sag at bekoste Skadens Afhjælpning. Omkostningen herved er af vedkommende Bygningsinspektør opgivet til et Beløb af 440 Kr. 48 Øre, under Forudsætning af, at Gavlen opføres af Bindingsværk, og da Ministeriet maa holde for, at det efter Omstændighederne vil være det Rimeligste at anvende denne Opførelsesmaade, hvorved Skaden derhos med mindst Bekostning kan afhjælpes, maa Ministeriet saaledes ønske sig det nævnte Beløb bevilget til Udførelsen af de anførte Arbejder.

I Henhold hertil skal man derfor tillade sig herved tjenstligst at stille Vædringsforslag til 2den Behandling af Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for indeværende Finantsaar om:

„At Summen under § 2 Nr. 2 (til Udgiftspost 6. b. Hovedstandsættelser og nye Bygninger) sørges med 440 Kr. 48 Øre.“

Udvalget tror at burde tiltræde Forslaget.